

מ"ת 66973/02/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 66973-02-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני	כבוד השופט יובל וסרקרוג
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	פלוני (עציר)

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים הפליליים נגדו. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש, הפרת צו בימ"ש (ריבוי עבירות), אימים (ריבוי עבירות) תקיפת סתם (ריבוי עבירות) וניסיון להסגת גבול פלילית.

ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לחלק מהעבירות והאירועים המפורטים בכתב האישום וביקש להורות של שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בדירת אחיו בבני ברק המרוחקת מדירת המתלוננת בקריות.

עובדות כתב האישום

1. במועדים הרלבנטיים לכתב האישום היו המשיב והגב' א' (להלן: "המתלוננת א'") בני זוג גרושים אשר להם 3 ילדים קטינים כאשר המתלוננת התגוררה עם הקטינים בדירה בקרית ים.
2. ביום 04.01.23 הוצא נגד המשיב צו הגנה במעמד צד אחד במסגרת הליך בבית משפט לענייני משפחה בקריות (ה"ט 10184-01-23) וזאת לבקשת המתלוננת א'. בהתאם לצו נאסר על המשיב להמצא במרחק של 200 מ' מדירת מגורי המתלוננת, או מכל מקום אחר בו היא נוהגת להמצא בקביעות. כמו כן נאסר עליו ליצור עמה קשר בכתב או בעל פה, או בכל אמצעי אחר.
3. ביום 11.01.23 האריך בית המשפט לענייני משפחה את צו ההגנה למשך 12 חודשים וזאת לאחר שקיים דיון בבקשה במעמד שני הצדדים (המתלוננת א' והמשיב בהליך הנוכחי). עם זאת בהחלטה מיום 11.01.23 הבהיר כי המשיב יהא רשאי להתקרב לפתח הבניין בו מתגוררת המתלוננת על מנת לאסוף את הקטינים ולהחזיר אותם. כמו כן לצורך תיאום המפגשים עם הקטינים התיר בית המשפט למשיב לשלוח הודעות לאחותה או לאמה של המתלוננת לגבי היום והשעה שבה הוא מעוניין לאסוף את הקטינים.

4. חרף אותו צו, ביום 06.02.23 לאחר שבני משפחתו של המשיב פנו למתלוננת וביקשו ממנה שתיקח את המשיב לטיפול רפואי, נעתרה המתלוננת לבקשתם ועשתה כן. כאשר חזרו המתלוננת והמשיב מהטיפול הרפואי ברכבו של חברו של המשיב, נתגלע ויכוח בין המשיב למתלוננת בעקבות חשדו של המשיב כי המתלוננת בוגדת בו במהלך גידף את המתלוננת ותקף אותה שלא כדין וללא הסכמתה באופן ששרט אותה בכף ידה וניסה לחטוף את מכשיר הנייד שלה. בעקבות כך נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות שריטה באגודל (ר' סעיף 2 לכתב האישום).

5. ביום 07.02.23 פנו בני משפחתו של המשיב פעם נוספת למתלוננת וביקשו ממנה שתיקח אותו אליה לביתה בשל מצבו הנפשי. בנסיבות אלה נסעה המתלוננת לבית הוריו בטבריה אספה אותו והמשיב נשאר לישון בביתה עד ליום 09.02.23.

6. בהמשך ובאותו יום (09.02.23) בזמן ששהה בבית אמה של המתלוננת, הגב' א"ב (להלן: **"המתלוננת א"ב"**) וכאשר זו ביקשה מהמשיב שיעזוב את הבית ויחזור לבית הוריו, חרה אפו של המשיב והחל לאיים על המתלוננת אמה, בין היתר, **"אני גר פה ולא יוצא מפה את מבינה אותי הזונה הגדולה, את הראשונה שאני רוצח אותה"** (סעיף 4 לכתב האישום).

7. בחלוף מספר שעות הגיע אביו של המשיב לדירת אמה של המתלוננת, כדי לקחת את המשיב בחזרה לטבריה, לשם כך העיר את המשיב משנתו ובתגובה לכך המשיב תקף את אביו שלא כדין באופן שדחף אותו.

מיד ובסמוך לאחר מכן החל המשיב להשתולל באופן שהלך לסלון הבית הרים את אחת הספות והשליכה על הרצפה, לאחר מכן יצא מהבית כשאביו הולך בעקבותיו, והמשיב המשיך בהתנהגותו הפרועה באופן שהפיל פח אשפה ארצה, הוציא את תכולתו השליכו באוויר וכן תקף את אחות המתלוננת א', ואת הגב' ט' באופן שזרק חפץ שאינו ידוע ופגע בלחיה.

באותו מעמד ניסה להתקרב לאביו על מנת לתקוף אותו אך משעמה המתלוננת ט' חוצץ ביניהם תקף אותה המשיב פעם נוספת באופן שדחף אותה באמצעות שתי ידיו וסטה לה בלחיה. בהמשך אותו מעמד איים על המתלוננת ט' בכך שאמר לה: **"יתהפך העולם היא תהיה איתי אתם אשמים אני אהרוג את כל מי שיעמוד לי בדרך"** (ר' סעיפים 5 - 9 לכתב האישום).

8. ביום 10.02.23 בשעה 13:00 או בסמוך לכך, הגיע המשיב למקום עבודתה של המתלוננת א', קיללה אותה ואיים עליה: **"תעני לי מילה אחת אם לא אני מעיף אותך באוויר"** (סעיף 10 לכתב האישום).

9. לאחר מעשיו אלה הגיע המשיב לכניסה לבית ומשהבחין באמה של המתלוננת דרך חלון הבית איים עליה בפגיעה שלא כדין באומרו: **"את תראי מה אני אעשה לך אני לא הולך"** (סעיף 11 לכתב האישום).

10. בהמשך ועוד באותו היום בשעה 20:30 או בסמוך לכך, עת הגיעו לבית המתלוננת א' ואמה בני משפחה

נוספים שלהם ובהם אב המתלוננת, ואחותה של המתלוננת, קטינה ילידת 2006, הגיע המשיב בעקבותיהם ניסה המשיב לפתוח את שער הכניסה לחצר הבית תוך שהמתלוננת א"ב אוחת בשער ומונעת מהמשיב לפתוח אותו. במעמד זה הכניס המשיב בין חריצי השער חפץ הנחזה לסכין ובעט בשער מספר פעמים (סעיף 12 לכתב האישום). באותו מועד טיפס המשיב על גדר הבית וניסה להכנס, אך אביה של המתלוננת תפס אותו ומנע ממנו לעשות כך.

11. באותו מעמד איים המשיב על המתלוננת א' ועל אמה, בכך שאמר לא"ב שהיא הראשונה שהוא ירצח ולאחר מכן את המתלוננת א'. כך גם איים על אחד הקטינים בפגיעה בגופה של המתלוננת א"ב באומרו: **"סבתא שלך לא נותנת לי לראות אותך אבל אל תדאג אני ארצח אותה"** (סעיף 14 לכתב האישום)

12. בהמשך אותו יום תקף המשיב את אביה של המתלוננת באופן שדחף אותו באמצעות ידיו וזרק עליו שקיות זבל שפגעו בגופו. באותו מעמד איים על המתלוננת א' ואמה באומרו שירצח אותן (סעיפים 15 ו-16 לכתב האישום).

13. בעקבות התנהגותו מעשיו התעלפה המתלוננת א' ונזקקה לטיפול רפואי (סעיף 17 לכתב האישום).

14. ביום 15.02.23 עת היה הנאשם עצור בתנאי אשפוז בבית חלים "מעלה הכרמל" התקשר לנייד של המתלוננת א' ממספר טלפון השייך לבית החולים וזאת כ-16 פעמים.

15. בעודו מאושפז בבית החולים ביום 16.02.23 שלח למתלוננת א' אימים בפייסבוק מפרופיל "אבא ישר" בין היתר...**"זמן נגמר הכך יתפוצץ הצלחה"** (טעויות במקור - סעיף 20 לכתב האישום) דרך אותו פרופיל גם איים על הגברת דליה נובחוב קרובת משפחתה של המתלוננת כמפורט בסעיף 21 לכתב האישום.

16. בית התאריכים 12.01.23 ועד ל-09.02.23 יצר המשיב קשר עם המתלוננת באמצעות הטלפון הנייד שבחזקתו בניגוד לצד ההגנה.

17. גם ביום 12.02.23 בשעה 00:05 איים לפגוע במתלוננת א' ששלח לה הודעת ווטסאפ: **"הספירה לאחור החלה...אבל מסוכן שהוא יודע שאין לו מה להפסיד...אני סבלתי הרבה.. ואת תשלמי לא לא יפגעו בך החיים...אני יקפיד עליכם ומביא עליכם חורבן בבית שלכם"** (סעיף 23 לכתב האישום).

טענות בעניין ראיות לכאורה

18. עיקר טענות ב"כ המשיב ביחס להפרות צווי ההגנה, ולשאלה מי יזם את המפגשים, מבוססת על הטענה כי המתלוננת א', גרושתו של המשיב, היא זו שיזמה את מרבית שיחות הטלפון ואת ההתקשרויות עם המשיב וכי גם היא זו שהגיעה לדירת הוריו בטבריה ביוזמתה כדי לקחת אותו ולנסות לשקם את היחסים, וכי לא הייתה כל מניעה להוציא נתוני תקשורת כדי לראות כי למעשה המתלוננת היא זו שיזמה את מרבית השיחות וההתקשרויות בין השנים.

19. ב"כ המבקשת טען מנגד כי מדובר במשיב שביצע עבירות חמורות כלפי גרושתו ובני משפחתה, בעל רקע פסיכיאטר, אובססיבי כלפי גרושתו, אשר מסרב לקבל את הליך הגירושין. חזר פעם אחר פעם לביתה של

המתלוננת וזאת בניגוד לצו הרחקה שעומד כנגדו. בתיק החקירה ישנו דו"ח מחת"ק של פריקת הטלפון של המשיב ממנו עולה כי שלח לה עשרות אם לא מאות הודעות SMS התקשר אליה שיחות רבות, דבר המעיד על האובססיות שלו. לעניין הטענה כי הכניסה את המשיב לביתה, הרי שמעיון בעדותה של המתלוננת עולה כי עשתה זאת מתוך רחמים וחמלה כלפיו ובמטרה לעזור לו. המשיב הפנה קללות ואיומים כלפי גרושתו ובני משפחתה שחלקן כללו איומים ברצח.

20. ב"כ המשיב טען כי לא קיימות ראיות לכאורה וזאת ביחס לסעיפים הבאים של כתב האישום:

א. סעיפים **2 ו-3** לכתב האישום - ב"כ המשיב טען, כי מי שלמעשה התקשרה והגיעה לאסוף את המשיב מבית הוריו זו המתלוננת ביוזמתה בניגוד לאותו צו הרחקה שהיא הוציאה, ולא כפי שתואר בכתב האישום לפיו אמו וסבתו של המשיב הם אלה שפנו למתלוננת א', גרושתו של המשיב, וביקשו ממנה לבוא ולהגיע לקחת אותו לטיפול ושמצבו הנפשי לא קל. לטענת ב"כ המשיב מעדויותיהן של השתיים (האמא, הגב' פרח עזריה והסבתא, הגב' רינה עזריה) עולה, שלא רק שהמתלוננת הגיעה בניגוד לאותו צו על מנת לאסוף את המשיב, היא אף נחקרה באזהרה בגין הפרת הצו. בהקשר זה מדגיש ב"כ המשיב כי לא היתה בעיה להוציא מחקר תקשורת לראות מי התקשר למי, או לבקש מהאמא או מהסבתא של המשיב להציג רשימת שיחות או להפנות את הבקשה למתלוננת, אך היחידה החוקרת לא עשתה זאת.

ב. באשר לסעיף **6 לכתב האישום**, אשר מייחס למשיב את תקיפת אביו, הרי שלטענת ב"כ המשיב קיימת בתיק הודעה של מאיר פרץ אביו של המשיב שבאופן מפורש מכחיש כל אלימות מצד המשיב כלפיו.

ג. באשר לסעיפים **7 ו-8 לכתב האישום** נטען, כי בחומר החקירה לא נמצא התיעוד של הארוע עצמו שהמתלוננת טוענת, כי תיעדה באמצעות הטלפון הנייד, כאשר מדו"ח הצפיה הקיים בתיק אין זכר כלל לתקיפתה של המתלוננת, ולכך שהמשיב תקף את המתלוננת ט' שהיא אחותה של המתלוננת א'. לטענת ב"כ המשיב בדוח הצפייה נרשם שהמשיב ניסה להתקרב לבחור, כנראה הכוונה למאיר פרץ אביו, ונראה מושך את הבחורה, אך אין תיאור לארוע של סטירה, או השלכת חפצים ולא משהו שדומה לכך.

ד. סעיף **11 לכתב האישום** - נטען כי בעדותה של מתלוננת אמה, אין אזכור של אמירת הדברים המיוחסים למשיב ומשכך אין כל בסיס למיוחס בסעיף זה. יתרה מכך אפילו הדברים נאמרו, הרי שהם אינם מבססים עבירת איומים בהתאם להגדרתה בחוק העונשין זאת גם בהעדר איום ספציפי (סעיף 192 לחוק).

ה. באשר לסעיף **12 לכתב האישום**, בהקשר של "חפץ הנחזה להיות סכין", טען ב"כ המשיב כי האירוע מתועד במצלמות אבטחה, ניתן לראות את המשיב שעומד ליד שער הכניסה לאותה חצר. לטענתו בשום שלב לא נראה שהמשיב מחזיק סכין או חפץ חד כלשהו למרות שהדברים מתועדים באיכות טובה. אפילו אותה מתלוננת א"ב שהיא זו שנמצאת הכי קרוב למשיב מסרה שלא הבחינה בשום סכין.

ו. באשר לסעיף **16 לכתב האישום** וביחס לתיעוד של אותו אירוע, בשלב הזה המתלוננת א' שנטען כי לגביה הושמע האיום כלל לא נמצאת באזור, היא עולה למעלה. כך שאין כל אפשרות שהאיום הנטען הושמע בפניה.

ז. באשר לסעיף **19 לכתב האישום** נטען כי למרות שהמתלוננת הגיעה עם הטלפון הנייד שלה מוסרת את המספר שכביכול ממנו התקשרו אליה ומקריאה. אף אחד ביחידה החוקרת לא לא הוציא מחקר תקשורת, ולא ביקש לתפוס את הטלפון של המתלוננת, לא להציג את יומן שיחות שבוצעו מבית החולים, אפילו לא איתרתי הודעה של קצין ביטחון מבית חולים או גורם אחר שיאשר שהמספר הזה שממנו התקשרו הוא אכן מספר של בית החולים טירת הכרמל. במקביל ובאותה הודעה שהיא מקריאה היא מפנה ל-6 שיחות טלפון שהיא עצמה התקשרה.

ח. באשר **לסעיפים 20, 21 לכתב האישום** שבהם למעשה נטען שהמשיב באמצעות פרופיל פייסבוק שנקרא "אבא ישר", כתב הודעות, ב"כ המשיב חלק על כך שהמשיב הוא זה ששלח את אותן הודעות. לא נעשתה כל פעולת חקירה שיכולה לקשור בין אותו חשבון לבין המשיב. לבדוק האם בכלל יש אפשרות והכיצד הוא יכל לעשות שימוש באינטרנט שהוא עצור במחלקה סגורה בבית החולים וכי אף לא נעשה נסיון להתחקות אחר כתובת IP. בנוסף אין מדובר בדברים הכוללים פרטים מוכמנים שרק המשיב יכול היה לדעת אותם.

ט. באשר **לסעיף 22 לכתב האישום**, חוזר וטוען ב"כ המשיב כי לא ניתן לבסס האישום רק על בסיס מחקר תקשורת שנוגע רק למנוי של המשיב ולהגיד שהוא התקשר והפר את הצו. כאשר ידוע שמתקיימת תקשורת יזומה גם מצד המתלוננת, וכאשר היא גם זו שהגיעה לביתו ואספה אותו בניגוד לצו, כאשר הוא שהה יחד עמה משך כ-5 ימים, ולמרות זאת לא נעשה מחקר תקשורת ביחס למתלוננת.

דין והכרעה

21. לאחר שבחנתי את מכלול חומר הראיות ואת טענות הצדדים, שוכנעתי כי די בקיומן של ראיות לכאורה ביחס לארועים המרכזיים שבכתב האישום וזאת כדי להקים עילת מעצר, בפרט כאשר משקיפים על רצף הארועים כמכלול אשר התרחשו בתוך פרק זמן קצר (שלושה ארועים מרכזיים תוך יומיים - 09.02.23 ו-10.02.23). כמו כן, המבקשת הצביעה על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לרוב רובן של העובדות המיוחסות בכתב האישום.

22. מוכן אני להניח לטובת המשיב כי המבקשת לא הצביעה על קיומן של ראיות לכאורה להחזקת חפץ הנחזה כסכין (שבסעיף 12 לכתב האישום), ולעבירת איומים (סעיף 11 לכתב האישום) אלא שכתב האישום כולל שורת איומים חמורה ומשמעותית בהרבה מאותו ארוע שבסעיף 11 לכתב האישום, הן כלפי המתלוננת והן כלפי אמה. כאמור כתב האישום מייחס למשיב ריבוי עבירות איומים ולרובן קיימות ראיות לכאורה, כפי שעולה מעדויות המתלוננת א' וקרובי משפחתה.

23. באשר להחזקת הסכין רק אציין כי אמנם בדוח פעולה ד' אחותה של המתלוננת בשם הודיה טענה כי המשיב הגיע עם סכין, עם זאת הודיה בעדותה מיום 16.02.23 מאשרת, כי לא ראתה סכין. מנגד הגב' ש' אישרה שאכן ראתה את המשיב אחוז בסכין עדות מיום 19.02.23. בכל מקרה כאמור לצורך ההחלטה הנוכחית מוכן אני להניח, כי המבקשת לא הצביעה על ראיות לכאורה בעניין עצם החזקת הסכין, אך גם ללא הסכין, מדובר בארוע מתמשך בו ניסה המשיב לחזור ולהכנס לחצר הבית בכוח בניגוד לצו ההגנה. תחילה ניסה לפתוח את השער בכוח, בעט בשער מספר פעמים ולאחר מכן ניסה לטפס על גדר הבית.

24. המבקשת אמנם לא הציעה על ראיות לכאורה שיש בהן כדי לקשור את המשיב לפרופיל בפייסבוק "אבא ישר" שבאמצעותו נטען כי שלח למתלוננת אימים נוספים בהיותו בבית חולים במסגרת ימי מעצרו, אלא שהמבקשת הצביעה על ראיות לכאורה לכך שהמשיב התקשר למתלוננת עת היה עצור בתנאי אשפוז, למרות שנאסר עליו ליצור עמה כל קשר לאור צו ההגנה (ר' עדותה של א' מיום 16.02.23).

25. באשר לכוחן של ראיות לכאורה בית המשפט העליון חזר וציין בבש"פ 3916/22 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו):

"בפסיקה נקבע כי כאשר בית המשפט ניגש לבחון קיומן של ראיות לכאורה בשלב המעצר, לא נדרש כי הראיות הקיימות יבססו את אשמתו של הנאשם במיוחד לו מעבר לכל ספק סביר, אלא בשלב זה די בבחינת כוחן ההוכחתי הפוטנציאלי של הראיות - היינו, על בית המשפט לבחון האם בחומר החקירה שבידי התביעה מצוי פוטנציאל ראיתי אשר בכוחו יהיה להוכיח את אשמת הנאשם כנדרש בהליך הפלילי (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, נ(2) 133, 148 (1996) (להלן: עניין זאדה); בש"פ 2361/09 מצארווה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [פורסם בנבו] (5.5.2009); בש"פ 3971/21 אל זיאדנה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [פורסם בנבו] (29.6.2021)).
ודוק, במקרה הרגיל, גם עדות יחידה, אשר לא מתגלות בה פירוכות מהותיות וגלויות לעין, יכולה לבסס את אותו פוטנציאל ראיתי הנדרש לצורך הקביעה כי קיימות ראיות לכאורה (ראו והשוו: בש"פ 1242/13 דעאס נ' מדינת ישראל, פסקאות 8-9 [פורסם בנבו] (14.3.2013); בש"פ 3524/13 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 14 [פורסם בנבו] (22.5.2013); בש"פ 946/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקאות 25-26 [פורסם בנבו] (9.2.2014)).

26. יתרה מכך בעניינו אין מדובר בעדות יחידה, אלא עדויות של קרובי משפחתה של המתלוננת המאשרים הדברים כמו גם סרטון המתעד את אחד הארועים.

27. לכך יש להוסיף כי ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לחלק מהסעיפים שבכתב האישום, בין היתר, ביחס לחלק מסעיף 2 לכתב האישום ביחס לאררוע מיום 06.02.23 במהלך הנסיעה המשותפת ברכב של חברו של המשיב, החל המשיב לגדף את המתלוננת א', גרושתו, שהוא קורא לה "זונה שרמוטה" ותוקף אותה שלא כדין באופן ששרט אותה בכף ידה וניסה לחטוף ממנה את המכשיר הנייד שלה, זאת במנותק מהשאלה מי יזם את הגעת המתלוננת לדירת הוריה כדי לאסוף את המשיב.

28. כך גם לא חלק ב"כ המשיב על הארוע מיום 09.02.23 עת שהתה בבית המתלוננת גם אמה, וביקשה מהמשיב לעזוב את הדירה החל המשיב לאיים עליה, בין היתר: **"את הראשונה שאני רוצה אותה"** (סעיף 4 לכתב האישום). באשר לסעיפים 7 עד 9 לכתב האישום ישנו תיעוד להתנהגות המשיב מחוץ לבית באופן שהפיל את הפח הוציא את תכולתו השליכו באוויר וזרק חפץ כלשהו לכיוון אחות המתלוננת א', גם אם לא פגע בה כנטען. כך גם נמצאו ראיות לכאורה לאיום שהשמיע: **"יתהפך העולם היא תהיה איתי אתם אשמים אני**

אהרונג את כל מי שיעמוד לי בדרך" (סעיף 9 לכתב האישום).

29. ב"כ המשיב גם לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לארוע מרכזי אחר מיום 10.02.23 אז הגיע המשיב למקום עבודתה של המתלוננת, בניגוד לצו ההגנה, ודאי שלגביו לא נטען כי המתלוננת הזמינה אותו או יזמה את המפגש כאשר שם גם איים עליה: "תעני לי מילה אחת אם אני לא מעיף אותך באוויר". אם לא די בכך כבר באותו יום מתרחש ארוע משמעותי נוסף בשעות הערב עת הגיעו לבית המתלוננת שני הוריה, אחותה והקטינים, ניסה המשיב להסיג גבול לבית באופן שניסה לפתוח את שער הכניסה לחצר הבית תוך שאמה של המתלוננת, אוחזת בשער ומונעת ממנו לפתוח אותו, אז ניסה המשיב להכנס על ידי כך שטיפס על גדר הבית עד שאביה של המתלוננת תפס אותו ומנע ממנו לעשות זאת. כך גם חזר ואיים על אמה של המתלוננת: "סבתא שלך לא נותנת לי לראות אותך אבל אל תדאג אני ארצח אותה" (סעיף 14 לכתב האישום).

30. הנה כן, כי ישנן ראיות לכאורה גם לשטת המשיב למספר איומים חוזרים ונשנים לרצוח את האם של גרושתו, כמו כן הגעה למקום עבודתה של גרושתו תוך איומים עליה וכן ארוע מיום 10.02.23 שבו ניסה להכנס בכוח לחצר הבית (סעיפים 12 ו-14 לכתב האישום) והכל בניגוד לצו ההגנה, כאשר אין מחלוקת כי הגיע למקום העבודה ולבית ללא הסכמת המתלוננת וללא הזמנה מצידה.

31. חומר הראיות מתחזק גם מעיון בתמלול של חלק משיחות המשל"ט - קריאות למוקד 100 של המשטרה (למשל מסמך נ"ו) ממנו עולה כי המתלוננת אכן חוששת ממנו, וכן מסמך רפואי ממד"א שבו בעקבות אותו ארוע בשעות הערב שניסה להכנס לחצר הבית בכוח, גרושתו, המתלוננת א', נכנסה להתקף חרדה, לא חשה בטוב ונזקקה לטיפול רפואי (מסמך ממד"א שסומן קטו' - סעיף 17 לכתב האישום).

32. אפילו הייתה גרושתו, המתלוננת א' מוכנה בתחילה לנסות לסייע למשיב (ר' התכתבות ס"ג שם מבקשת שתבוא לקחת אותו) נראה שנסיון זה כשל לאחר שנשאר ללון בבית עד ליום 09.02.23 והארועים שבאו בעקבותיו.

33. לכל אלה יש להוסיף כי המשיב בחר בחקירותיו האחרונות לשמור על זכות השתיקות ובהן חקירה מיום 21.02.23 בה הוטחו בו מרבית החשדות (בהן חזר וטען כי אמר בחקירות קודמות את שהיה לו ולא ביקש להוסיף דבר, לרבות זהות החבר שהיה עמם ברכב בנסיעה המשותפת) וכך גם בחקירה מיום 23.02.23 שמר על זכות השתיקה.

34. באשר לאיומים ששלח בעודו מאושפז בבית החולים ביום 16.02.23 - דרך הפייסבוק אמנם עוצמת הראיות לכאורה ביחס לסעיף זה מצויה ברף הנמוך, אך רמת האיומים גבוהה וממשית שם רשם לכאורה בין היתר... "זמנך נגמר הכך יתפוצץ הצלחה" (טעויות במקור - סעיף 20 לכתב האישום, ההתכתבות עצמה ר' מסמך צח)

35. באשר לעדותו של אביו של המשיב פרץ מאיר מיום 14.02.23 שהכחיש שהמשיב תקף אותו, הרי שבעדותו

הוא גם שלל דברים שלאחר מכן הוצגו לו בסרטון מהארוע מיום 09.02.23 נאלץ לאשר. מנגד הגב' ט' אישרה בעדותה כי ראתה את המשיב תוקף את אביו (עדות מיום 12.02.23).

36. סיכום ביניים - כאמור המבקשת הצביעה על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לארועים המרכזים שבכתב האישום בימים 06.02.23 - תקיפה ואיומים ברכב בזמן נסיעה משותפת; 09.02.23 ארוע השתוללות של הנאשם בבית ומחוצה לו וביום 10.02.23 שהחל בצהרי היום בהגעה למקום עבודתה של המתלוננת עם איומים קשים וכן בערב ניסיון כניסה בכוח לחצר הבית, כאשר בבית התארחו בני משפחה רבים של המתלוננת, וכן איומים ברצח כלפי אמה של המתלוננת וקרובי משפחתה.

עילת מעצר

37. בענייננו שוכנעתי בדבר קיומה של עילת מעצר שעניינה מסוכנות כלפי המתלוננת ובני משפחתה כאשר מסוכנות זו ממשית וגבוהה, זאת בפרט לאור מצבו הנפשי של המשיב, ולאור הליך הגירושין בו מצויים בני הזוג והמחלוקת בנושא המפגשים עם הילדים הקטינים של בני הזוג.

38. בעניין זה עיון במסמך רפואי - סיכום אשפוז מהמרכז לבריאות הנפש "מעלה כרמל" מיום 26.02.23 עולה כי לאחר שהמשיב נעצר ביום ב-12.02.23 נבדק ע"י פסיכיאטר במיון שם טען כי ניסה לתלות את עצמו, הגם שקצין תורן טען שהחשוד לא היה תלוי כלל. עם זאת המשיב טען שלאור גירושיו והרחקתו מילדיו לא רוצה לחיות ושאינו טעם לחיי וכו' החשוד מתאר אובדנות וכוונה להתאבד (בעניין זה ר' גם מזכר שסומן קטז' מיום 23.02.23 שבו בתא המעצר המשיב כרך שמיכה סביב צווארו). לאור אלה הומלץ כי המשיב יהיה בהשגחה מרבית במעצרו. עוד צוין באותה מסמך רפואי כי המשיב גילה התנהגות מניפולטיבית.

39. על האובססיות של המשיב כלפי המתלוננת ניתן גם ללמוד מדוח מחת"ק מתאריך 12.01.23, ממנו עולה כי המשיב שלח למתלוננת גרושתו 124 הודעות SMS וכי לא אותרו שיחות שביצעה המתלוננת לחשוד (מסמך מיום 22.02.23 "קצ" לתיק החקירה, כמו כן ר' תוכן התכתבויות בוואטסאפ מסמך "לז" לתיק החקירה). כך גם דוח פעולה **לז** בעקבות קריאה למוקד המשטרה מיום 11.02.23 שם הסתובב המשיב ברכב סביב ביתה של המתלוננת כאשר אביו של המשיב עצמו מציין כי המשיב זקוק לטיפול פסיכיאטרי.

40. לא נעלמה מעיני העובדה כי מדובר בבחור צעיר יליד 1998 ללא עבר פלילי, במי שלטענת ב"כ המשיב, שירת ביחידת צנחנים, השלים שירות מלא כלוחם, המשיך והתגייס לשב"ס, שימש כסוהר, אלא שגם מהתיעוד הרפואי עולה כי ההדרדרות הממשית במצבו הנפשי החלה בעקבות הליך הגירושין ותאונת דרכים שעבר המשיב בתחילת חודש פברואר 2023.

41. בשל אותו חשש ממשי שהחריף והארועים מושא כתב האישום המתלוננת אף הוציאה נגד המשיב צו הרחקה נוסף ביום 16.02.23 במסגרת ה"ט 38490-02-23 שם בית משפט לענייני משפחה נעתר לבקשתה להרחבת הצו, באופן שהצו יעמוד גם כלפי אמה של המתלוננת וכן נאסר עליו לאסוף את הילדים הקטינים ממוסדות

החינוך ונאסרו עליו זמני שהות עם הקטינים.

חלופת מעצר

42. המשיב כאמור ביקש להורות על שחרור המשיב למעצר בית מלא בבית אחיו ברמת גן. אכן התרשמתי מאחיו של המשיב ומאשתו כי אלה חפצים מאוד לסייע למשיב, ואפשר שאחיו אף מהווה עבורו דמות סמכותית, אך לא שוכנעתי שיש בחלופה זו כדי לצמצם במידה הנדרשת את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, ואף יש בה כדי לסכן את התינוק המשותף של השניים, ובמה דברים אמורים.

43. ראשית אחיו של המשיב אמנם אישר כי הוא מכיר את אחיו היטב וכי זה ישמע לו, אלא שלא ניתן להתעלם שגם אחיו של המשיב אישר כי ההידרדרות במצבו הנפשי של המשיב ארעה אך לאחרונה בעקבות תאונת דרכים שבה היה מעורב המשיב (לדברי האח: "**התאונה הייתה כשבוע לפני שהוא נעצר**") (עמ' 4 ש' 20 לפרוט' מיום 02.03.23). עולה מתיעוד הרפואי כי המשיב היה מעורב בתאונת דרכים בתחילת חודש פברואר 2023 ויומיים לאחר התאונה ביום 06.02.23 פנה למיון ועזב את בי"ח פוריה על דעת עצמו ובשעות הערב של אותו יום פנה למיון במרכז הרפואי העמק עקב חרדה (ר' סיכום אשפוז מסמך "קי").

44. מכאן ספק אם אחיו של המשיב מודע די הצורך ללקות הנפשית ממנה סובל המשיב, האם מצב נפשי זה התגבש, באופן שלא תחול החמרה ולאופן הנדרש להתמודד עמה, כאשר המשיב עצמו לא היה מוכן במסגרת בדיקותיו בבית חולים לטיפול כלשהו גם לא טיפול שיחתי.

45. יתרה מכך חלופה זו שהוצעה מעמידה בסיכון את בנם התינוק של המפקחים, מדובר בתינוק שנולד לפני זמן קצר כאשר אשת האח, נמצאת עדיין בחופשת לידה. אם לא די בכך, מדובר בדירת מגורים קטנה בת שני חדרים בלבד כך שספק אם יש בה את המרחב הדרוש למצבו הנפשי של המשיב. צפיפות זו, שבה המשיב אמור לשהות בתוך הדירה משך כל שעות היממה יחד עם תינוק שרק עתה נולד מעמידה בסיכון הן את בני הבית ובפרט את התינוק, במיוחד לאור הארועים המתוארים בכתב האישום, פרצי זעם והשתוללות של המשיב. גיסתו של המשיב אישרה שבדירה יש רק: "**חדר שינה וסלון**" כאשר מוצע שהמשיב ילון בחלק מהסלון שיש בו סוג של חדר כפי שמסרה גיסתו של המשיב: "**בבית יש 2 חדרים. חדר שינה וסלון. בסלון יש חדר ששם הוא ישן. יש שם מיטה**" (עמ' 5 ש' 5 לפרוט' מיום 02.03.23).

יתרה מכך, כפי שעולה מעובדות כתב האישום, עולה שגם אביו של המשיב התקשה להשתלט עליו, ומכאן לא ברור כיצד זה יוכל אחיו לעשות זאת במקום שגם נמצא תינוק שרק עתה נולד.

46. כמו כן, לא התרשמתי כי גיסתו של המשיב, תוכל אכן לשמש כדמות סמכותית עבור המשיב, השניים מכירים מזה כשניים בלבד, כאשר האישה אף צעירה מהמשיב.

תסקיר שירות מבחן

47. עם זאת, בשים לב לטענות ב"כ המשיב ביחס לחלק מהראיות לכאורה כמו העובדה שהמתלוננת עצמה הייתה נכונה כי ילון אצלה מספר ימים, ואף יצרה עמו קשר, מצאתי להפנות את עניינו של המשיב לקבלת תסקיר שירות מבחן כדי לבחון בעתיד חלופה אחרת שאפשר שתהא ראויה, לרבות חלופה מוסדית. כאמור הצורך בתסקיר גם מתעורר בשל הקושי להתרשם די הצורך ממידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב זאת בשים לב להידרדרות במצבו הנפשי, שהחלה זמן קצר לפני מעצרו בעקבות תאונת דרכים ולאור הפער באופיו של המשיב כפי שתואר על ידי אחיו ואמו לבין אופן התנהגות והתפרצויות המתוארות בכתב האישום ובחומר החקירה לרבות רמת הסיכון כלפי המתלוננת ובני משפחתה בעקבות הליך הגירושין והרחקתו של המשיב מילדיו הקטינים.

48. יובהר כי אני מודע היטב לעומס המוטל על שירות המבחן כמו גם פסיקת בתי המשפט ובפרט בית המשפט העליון על הצורך לצמצם הפניות לשירות לקבלת תסקיר, אלא שבנסיבות המקרה כאמור לעיל, אלה עונים על הקריטריונים והתנאים שקבע בית המשפט העליון כמתאימים להפניה לשירות המבחן (בש"פ 4214/21 ג'אבר).

לאור כל האמור אני מורה לשירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו של המשיב.

המזכירות תעביר החלטה זו לשירות מבחן שיעשה מאמץ להגיש תסקיר קודם למועד הדיון שנקבע.

הערה: ההחלטה ניתנה במעמד הצדדים חרף האמור בסמוך לחתימה.

ניתנה היום, י"ב אדר תשפ"ג, 05 מרץ 2023, במעמד הצדדים.